

SUCCES „ȚĂNDĂRICĂ“ !

La doi ani o dată, în prag de toamnă, Bucureștiul adăpostește păpuși și bine-nțeleș păpușari din lumea întreagă, la festivalul care a devenit un factor însemnat în dezvoltarea unui eficient și temeinic schimb de experiență. Micii interpreți din lemn și stofă s-au înfățișat la trecutul festival demonstrând stiluri diferite, concepții diverse, noi metode tehnice și de minuire și sînt acuma gata pentru o nouă confruntare.

Ceea ce a caracterizat acum doi ani spectacolele păpușarilor noștri — fiind apreciate de public și de juriul internațional — a fost mai întîi mesajul spectacolului. Ferindu-se de jocul spiritual doar, dar sec de țilcuri și sensuri, de demonstrația virtuoză pe niște clape fără acorduri majore, păpușarii romîni au arătat că arta lor pornește de la un conținut adînc de idei, singurul apt să dea sevă spectacolului, de la un conținut educativ, caracteristic întregii noastre mișcări teatrale.

Teatrele noastre de păpuși se prezintă anul acesta la festival cu spectacole de mai mare măiestrie artistică, realizate pe texte de un nivel literar mai ridicat. Ele au lichidat în bună măsură marile diferențe calitative care existau între un colectiv și altul, astfel că — acum — întregul nostru front teatral păpușăresc e unitar artistic. Această unitate e constituită însă de o diversitate de stiluri, de maniere proprii de expresie artistică și, de asemenea, de evidente personalități regizorale și scenografice.

„Țăndărică“ a fost și este un nume sinonim cu însăși mișcarea noastră păpușărescă, datorită muncii de pionierat depuse de acest colectiv, datorită prestigiului artistic cîștigat, atît în țară, cît și peste hotare. E inutil a recapitula factorii care au determinat cîștigarea acestui prestigiu, și care au dus la încununarea cu marele premiu al primului festival internațional.

„E mai greu să păstrezi un prestigiu, decît să-l cîștigi“, spunea Anatole France, el însuși un mare iubitor al teatrului de păpuși.

În lunile de vară, colectivul teatrului a muncit fără preget (de altfel, munca începuse cu multă vreme înainte, pe marginea textelor), de la mașinist la regizor, sculptor sau electrician. Inseși textele alese dovedesc drumul de căutări novatoare ale teatrului.

Micul prinț, cartea lui Saint Exupery, are o circulație mondială, care o scutește de orice alte aprecieri suplimentare. Povestea lirico-filozofică a aviatorului capotat în imensitatea deșertului Saharei, întîlnirile sale cu „micul prinț“, stăpînul unei mici planete, avatarurile acestuia în călătoria sa cosmică (pamfletul satiric îl urmărește pe „regele fără supuși“, pe „bancher“, pe „geograf“ etc.), toate acestea într-o dramatizare succulentă (autoare, Letiția Giță, o debutantă), în care filonul poetic al celebrului „aviator-liric“ a fost de-aproape respectat.

Spectacolul năzuiește să fie un mic poem dramatic, redat cu economie în mijloacele de expresie (rolul aviatorului va fi interpretat de un actor), urmărindu-se în primul rînd sensul general-uman al operei.

Un alt spectacol în pregătire, brodat pe canavaua unor motive populare, este Soldatul și moartea: mai puțin o piesă, mai mult o suită de fresce în care sînt țesute obiceiuri și datini populare cu multitudinea culorilor unui covor oltesc. Un prilej fericit de ilustrare a comorilor creației populare, a înțelepciunii omului simplu, a atitudinii sale filozofice față de viață și de moarte și chiar a atitudinii sale estetice. Textul spectacolului, îngrijit și comentat în versuri de Marcel Breslașu (unul din inimoșii susținători ai mișcării păpușărești), are tonicitate și optimism, fiind un mic poem închinat vieții.

În sfîrșit, în sălile Teatrului „Țăndărică“ se repetă o suită de fabule, o mică antologie: Esop, Lafontaine, Krilov, Steinberg, Grigore Alexandrescu, prelucrate într-o viziune modernă de poetul Romulus Vulpescu. Regizorii teatrului — Margareta Niculescu, Ștefan Lenkisch, Radu Penciulescu (ultimul își face cu această ocazie debutul regizoral păpușăresc) — și scenografii — Ștefan Hablinski, Mioara Buescu, Ella Conovici, Ioana Constantinescu — asigură împlinirea spectacolelor la un nivel demn de prestigiul de care vorbeam la început.

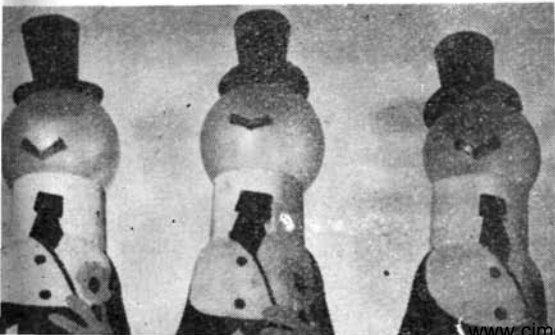
Teatrul de păpuși din Oradea s-a făcut remarcant prin valoroasele sale creații plastice (pictor scenograf Paul Fux). Iată trei dintre personajele pe care acest teatru le prezintă: Directorul și Soția directorului din „Jubileul” de Cehov, și Baba Cloanța din „Covorul cu minuni” de Valentin Silvestru

Schiță de decor pentru spectacolul pe teme populare „Soldatul și moartea” (Teatrul „Tândărică”)

Zina — personaj din fantezia „Covorul cu minuni” de Valentin Silvestru (Teatrul de păpuși din Oradea)

Delegații din „Jubileul” de Cehov (Teatrul de păpuși din Oradea)

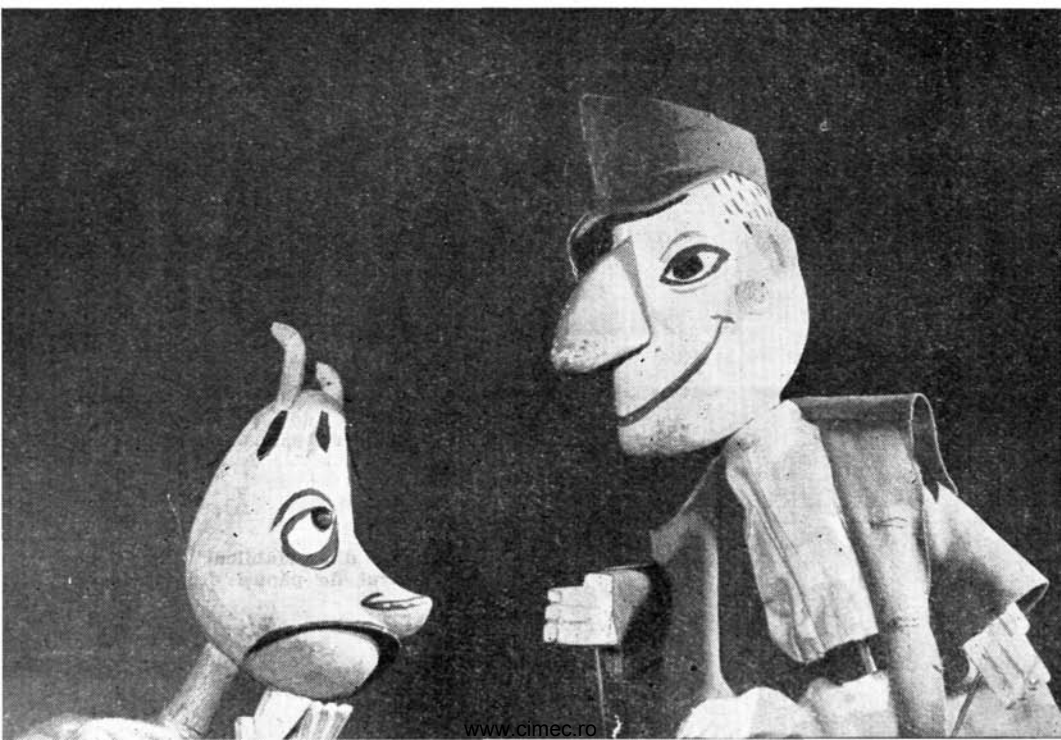
Sus :

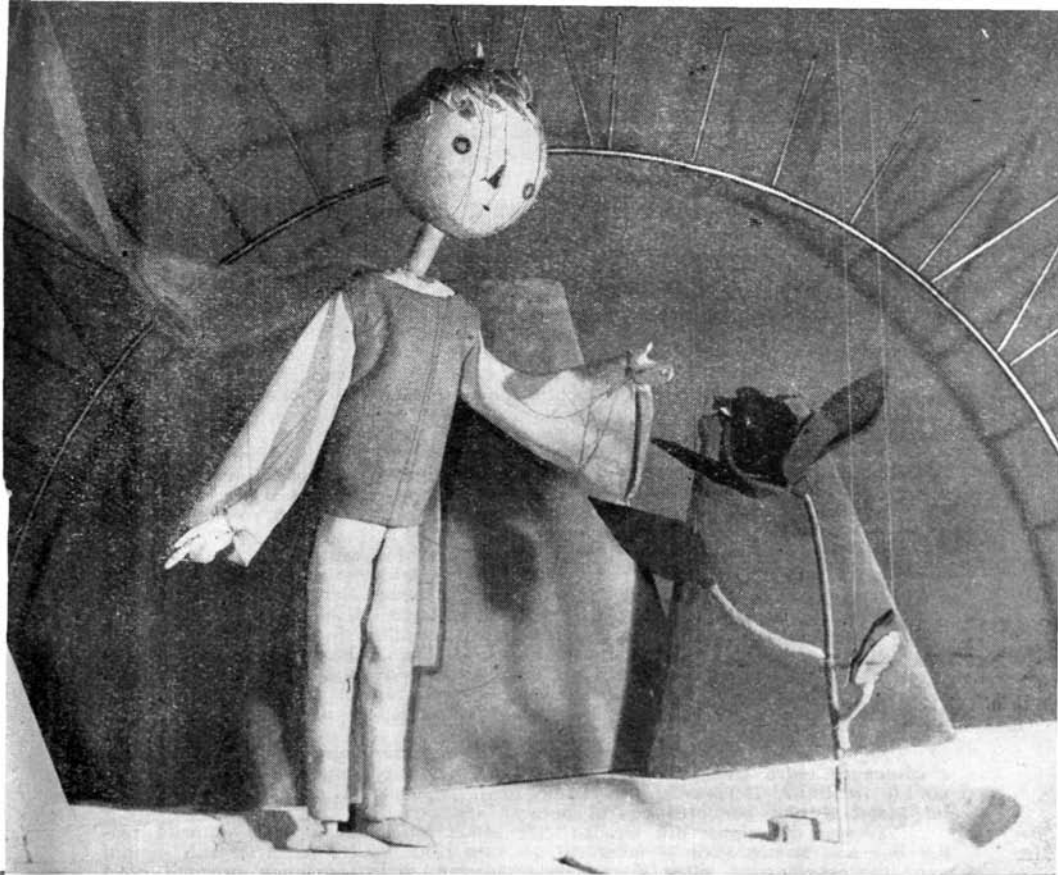
Unul din „eroii” spectacolului de fabule primește indicațiile regizorului Șt. Lenkisch

Jos :

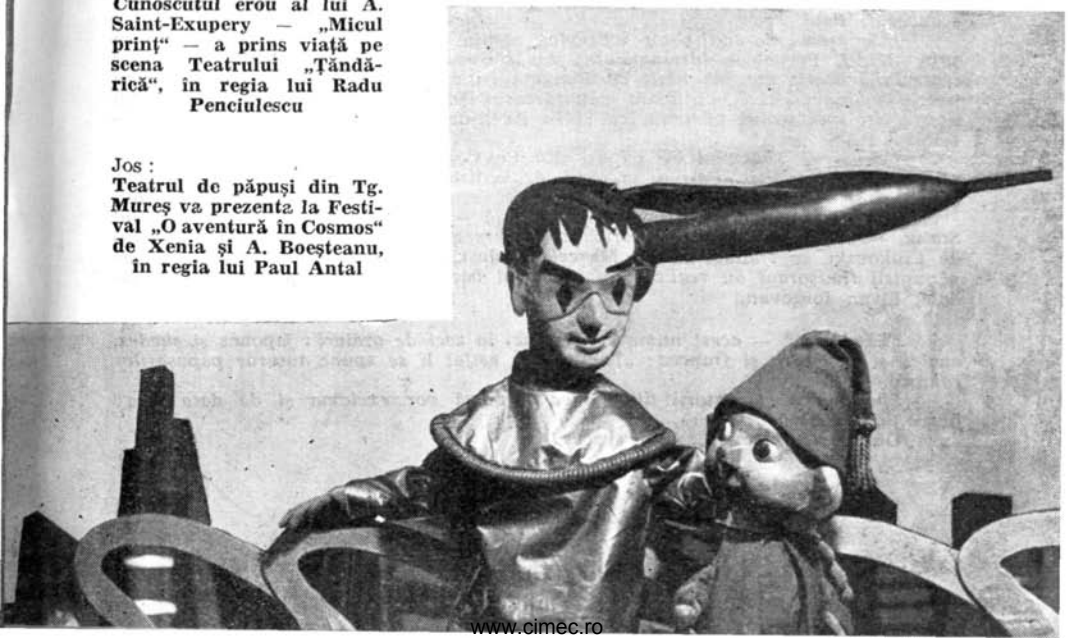
Două personaje din spectacolul pe teme populare „Soldatul și moartea”, regizat de Margareta Niculescu

Sus :
Cunoscutul erou al lui A. Saint-Exupery — „Micul prinț“ — a prins viață pe scena Teatrului „Tândărică“, în regia lui Radu Penciulescu

Jos :
Teatrul de păpuși din Tg. Mureș va prezenta la Festival „O aventură în Cosmos“ de Xenia și A. Boeșteanu, în regia lui Paul Antal

Brîndușa Zaița, Justin Grad, Costel Popovici, Dorina Tănăsescu, Antoniga Papazigopol, R. Zolla sînt nume care au depășit de mult sfera strict păpușărească, impunîndu-se printre prezențele artistice valoroase ale mișcării teatrale romînești, speranțe ale succesului nostru la festival.

Teatrul de păpuși din Cluj a pregătit un spectacol închinat unor „spectatori” destul de vitregiți în repertoriu: preșcolarii. Cucuieții de Mircea Suciu e o suită de întîmplări din viața unei familii numeroase, urmărind în special timpul petrecut la grădinița de copii de către membrii nevîrstnici ai familiei. Spectacolul urmărește, printr-o suită de „ilustrații”, care nu sînt didactice cu ostentație, să ajute la însușirea bunelor deprinderi, la trezirea dragostei pentru grădiniță. Personajul principal, apărut mai rar pe scena păpușilor — mielul, este realizat de talentata constructoare Elena Voicu. Piesa e plină de jocuri instructive, cîntece simple, melodioase. Prin procesul jocului, copiii învață să cunoască realitatea înconjurătoare, învață să se organizeze, li se dezvoltă inventivitatea, spiritul de răspundere, sentimentul de tovarășie.

Scenografia spectacolului e realizată de Al. Rusan: un decor format din siluete de culoare deschisă, decupate din placaj, totul pe un fundal negru de cafea. Liniile negre și culorile care alcătuiesc decorul urmează oarecum o decorație ornamentală utilizată în folclor. Spectacolul se joacă fără cortină, într-un ritm viu, susținut de muzica lui George Sbircea.

Colectivul clujean a mai pregătit și spectacolul Povești cu animale — prelucrare de I. Kovacs și P. Fux după cunoscutele fabule ale lui Zsigmond. Stilizarea regizorală (Ildiko Kovacs) a lăsat în scenă numai elementele esențiale (scenograf, Botar Edith), prezentate într-o lumină grotescă, făcînd să se străvadă prin fabulă satira la adresa viciilor umane. Cîteva recitaluri individuale vor fi date de Horia Pop, Peter Ianos, Ana Brie, Elena Voicu, I. Pandrea etc.

Colectivul teatrului din Tg. Mureș a pregătit o piesă fantastică, Aventură în cosmos de Xenia și Aurel Boeșteanu: Alba ca zăpada este readusă la viață în anul 2000, într-o lume care i se pare fantastică, în urma marilor cuceriri tehnice și științifice.

Regizorul Paul Antal — aplecat spre o prezentare umoristică a faptelor — a căutat să redea poezia viziunii în viitor, brodată pe canavaua unor visuri ce vor fi împlinite. Decorurile lui Haller Iosif, păpușile lui Török Edith, muzica lui Matei Kosma vor crea cadrul necesar spectacolului.

Teatrul de păpuși din Oradea este astăzi apreciat, mai ales datorită realizărilor sale scenografice — creatorul acestora fiind Paul Fux. Aflat sub semnul unor căutări plastice, pline de poezie și lumină, teatrul orădean prezintă două piese de Cehov: Ursul și Jubileul, în care specificul păpușăresc e grefat organic pe text (regizor și scenograf, Paul Fux) și o fantezie „brodată” în „țesătura” unui covor fermecat, pe teme de unor basme populare (autor, Valentin Silvestru, scenograf, Paul Fux).

Bineînțeles, ieșenii și-au îndreptat atenția spre Creangă, străduindu-se ca prin Dănilă Prepeleac (dramatizarea lui Mircea Suciu) să mențină prestigiul teatrului, cucerit mai de mult cu Punguța cu doi bani. Farmec dialectal, suavă poezie moldovenească, candoare păpușărească frustă, iată atributele colectivului ieșean, în spectacolul pomenit, ca și în Aventurile lui Șurubel de Valentin Silvestru.

Colectivul Teatrului de păpuși din Constanța, sub conducerea fantezistului regizor Claudiu Cristescu, a pregătit dramatizarea mitologică Heracle (de Al. Mitru), într-o viziune ce apelează în egală măsură la elemente lirice și fantastice.

Un oaspe mai puțin cunoscut în Capitală — colectivul păpușarilor din Orașul Stalin — a pregătit o mică istorioară în versuri pentru preșcolari (Spăl de rup de Ciukovski, în traducerea lui Marcel Breslașu), în regia lui I. Simionescu, iar păpușarii timișoreni au realizat un spectacol bazat pe o poveste folclorică regională, Iovan Iorgovan.

„Tăndărică” — acest nume e rostit azi în zeci de graiuri: japonez și suedez, englez și rus, turc și francez; „Tăndărică”, astfel li se spune tuturor păpușarilor romîni.

Sperăm că spectatorii din lumea întreagă vor exclama și de data asta: bravo, „Tăndărică”!

Din partea noastră, mult succes!